

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 21. december 2012
Kontor: Straffulbyrdselskontoret
Sagsbeh: Steffen Dysted Mattsson
Sagsnr.: 2012-0030-1175
Dok.: 624909

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 352 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. december 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Morten Bødskov

/

Frederik Gammeltoft

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 352 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”I betragtning af, at Tyskland har afvist to danske EU-arrestordre i sagen om Søren Kam, der ønskes udleveret til strafforfølgning i Danmark for drab begået i Danmark, vil justitsministeren da betegne EU-arrestordren som en succes?”

Svar:

1. Som jeg også tidligere har redegjort for – bl.a. i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. S 2941 (folketingsåret 2011-12) fra medlem af Folketinget Peter Skaarup (DF) – er det naturligt min opfattelse, at alvorlige forbrydelser som f.eks. drab skal retsforfølges i videst mulige omfang.

Derfor så jeg også gerne, at Søren Kam kunne udleveres til retsforfølgning for de gerninger, som han er mistænkt for at have begået under 2. verdenskrig.

Jeg finder dog ikke på den baggrund anledning til at drage generelle konklusioner for eller imod EU-rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre (2002/584/RIA som ændret), som den danske anmodning om udlevering af Søren Kam er behandlet efter.

2. EU-rammeafgørelsen har medført en generel effektivisering og lempelse af reglerne om udlevering mellem EU's medlemsstater.

Rammeafgørelsen bygger på et grundlæggende princip om gensidig anerkendelse og tillid til hinandens afgørelser på det strafferetlige område og forpligter som udgangspunkt den EU-medlemsstat, der anmodes herom, til at fuldbyrde den europæiske arrestordre og overgive den eftersøgte person.

Rammeafgørelsen indeholder dog også en række nærmere (udtømmende opregnede) grunde, hvorefter en EU-medlemsstat kan eller skal afslå at fuldbyrde en europæisk arrestordre. Der vil således i alle EU-medlemsstater undertiden forekomme situationer, hvor det vil være relevant – eller efter omstændighederne endda obligatorisk – at nægte at imødekomme udleveringsbegæringen.

Afslag kan f.eks. komme på tale, hvis der efter fuldbyrdesstatens lovgivning er indtrådt forældelse med hensyn til strafferetlig forfølgning for det forhold, som er omfattet af udleveringsbegæringen, jf. rammeafgørelsens artikel 4, nr. 4.

Som det bl.a. fremgår af den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 346 (Alm. del) var det efter min opfattelse ikke i modstrid med rammeafgørelsens artikel 4, nr. 4, da Landsretten i München den 31. januar 2007 besluttede, at der ikke kunne ske udlevering af Søren Kam til strafforfølgning i Danmark, fordi drabet på Carl Henrik Clemmensen efter tysk ret anses for forældet.